

Staroznanstvo domačih krajev.

**Karl II. Nadvojvoda Avstrijanski obiše v letu 1564
Bistriške planine nad Kamnikom.**

Vém, de marsikoga veseli slišati, kaj se je nekdaj po naših krajih zgodilo; zato ene pergodbe od Karla II., nadvojvoda Štajerskiga, Koroškiga, Krajnskiga, Laške Gorice in Istrijanskiga povém.

Nadvojvoda Karl II., ki je imel v Gradcu svoj sedež, je bil v letu 1564 v Ljubljano prišel, in je 28. Malitravna od Ljubljančanov persego zvestosti prejemal. *) Pred to leto je bila od kuge prestrašena Ljubljana sodnje stole in deželske oblasti Kamniku izročila, in se za smert perpravila. Še to leto ji kuga ne neha protiti. Zato, ali pa se tudi z lovam divjih koz v Bistriških planinah razveseliti, zdravi Bistriški zrak vživati, je velki deželnji poglavari šel proti Kamniku in potlej v Bistriške planine, kjer je blizo na lovu 29. dan Malitravna z svojo družbo pod milim Bogam južinal v kraju, ki se mu pravi Predasel. Lenart Spruk se je bil per ti perložnosti med strelici Nadvojvodu naj bolj obnesel, ker je bil za južino neko posebno divjino ustrelil. Naj toraj od Lenarta Spruka nekoliko več povém.

Njegov sprednik, iz Gojzda, Juri Spruk, je bil od cesarskiga namestnika (Vicedom) od grofa Anžeta Galenberga Ojstroverskiga (von Osterberg) v letu 1532 za 25 ogerskih goldinarjev in 44 krajcarjev eno zemljo na Gojzdu, tačas v Neveljski fari, pod Kamniško sodno gospoko, v last kupil. Kupno pismo, de z drugimi rečem, na pasji koži pisano v letu 1532 v nedeljo po sv. Katarini, od grofa Anžeta Galenberga, in do zdaj še prav dobro ohranjen, je še dandanašnji videti per hiši, kjer je bil nekdaj Juri Spruk gospodar. Nadvojvoda je Jurjoviga na-

für die slawischen Völkerschaften unter einander selbst zu veröffentlichen, wie wir so gern möchten, und wozu wir von einigen Freunden der praktischen Erlernung der slawischen Sprachdialekte aufgefordert wurden, das überlassen wir der Zukunft.

Leipzig, im September 1844. Der Verfasser.

*) V hiši mestne Ljubljanske je še zdaj tisti stol videti, na katerim je nadvojvoda Karl II. sedel, ko je persego od Ljubljančanov prejemal. Ta stol z 6 pedi visokim slonilam je iz mehkiga lesa narejen, in kakor se v napisu slonila bere, in se še dandanašnji očitno vidi, ni bil nič drugači olišpan, ko semtretje pisan in pozlačen; slonila napis tudi pové, de so ga prav zlo hiteli narediti. Na slonili so gérbi (vapni) nadvojvoda narisani in pod njimi v nemškim jeziku tale napis beremo:

DER DVRHLEHTIGIST FVRST VND HER HERR CAROLUS ERZHERZOG ZU OSTERREICH ZU STEYER CHARNTN VND CRAIN etc HAT EINER E. GEWEINEN L. DIZ LANDS VND GEMEINE L. HINBIDER IHRER FVR DV IN V BEI DISEM STVEL DER IN EIL GE-MACHT ABER VON ANSEHNLICH GULDEN STUCH GAR GOSTLIH GEZIRT WARD DIE ALT GEBONLICH AIDSPLIHT VND ERBHULDIGUNG GETHÄ DEN 28 TAG APRI IM 1564 JAR DER ALMEHTIH GOT VERLEIH IHRER FVR DV LANGBIRIGE REGIERUNG VND WAS DERSELBEN ZV SEL VND LEIB NVZLICH IST AMEN.

To se je zgodilo v tistem letu, ko je Marko Pregl Ljubljanski mestni poglavarski bil.

Vredništvo.

stopnika, to je Lenartovo zemljo, za njegovo zgorej imenovano obnesenje v strelske zemlje (Jägerhube) spremenil, kakor tudi eno pismo od Nadvojvoda Karla dano, in v letu 1577, 20. dan Malitravna na pasjo kožo v Gradcu pisano in govorí. Tudi to pismo je prav lepo pisano, dobro ohranjeno. Vojvodski pečat v škatlico vdelan, se tudi še lahko bere. Kjer sta bila nekdaj Juri Spruk in Lenart Spruk gospodarja, je to pismo še dandanašnji videti. To pismo tudi prešnje od Anžeta Galenberga v misel jemlje.

V spomin, de je Nadvojvoda Karl Bistrico obiskal, so bili tam, kjer je južinal, podolgasto okroglo, 34 palcov dolgo, 25 palcov široko in 16 palcov debelo kamnitno mizo postavili, in v njo ta napis usekali:

Ao. 1564.
Die 29. Aprilis
Carol. Archidux Austriae
hic transit.
o o o

(Konec sledi.)

Kratkoznačniza.

Neki gospodín gre po sejmishu; njegov pfizhek vkólje hifhniga sajzhika do smerti. Babina, ki je sajzhike prodajala, vsdigne hrup: gospodin ji ponudi s enim goldinarjem shkodo poverniti; babina pa terdi, de bi ne bila sajzhika nizh spod 5 goldinarjev dala. Nato hozhe gospodin oditi, pa babina ga prime sa shkriz, in ga fili v fodno hifhoiti, de bi si tam sa povrazhilo shkode saftopila. Brihten fantizh, ki je to pergodbo vidil, rezhe gospodinu: „Naj le gredo, naj do fodnika, faj bodo pravdo dobili, jest bom prizhal, de je sajzhik, ne pa pfizhek naj pervo prepir sazhel.“

Rovtarški.

Urno, kaj je noviga?

Vse, kar je še od podertije stariga, vsim kristijanam dobro znaniga mesta Ninive ostalo, bodo ob kratkim v Pariz prepeljali in v starim kraljevim gradu (Louvre) shranili.

Vganjka.

Kdo zna na vsak kolovrat enako naglo in tanjko presti?

Znajdba vganjke v poprešnjim listu je:

Na ušesa.

Danashnjemu listu je sedmi in dvajseti dél vinoréje in perlošten list Nr. 5 perdjan.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	26. Malitrav-na.	21. Malitrav-na.	gold.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe ..	1	20	1	27
1 » » banafhke ..	1	21	1	24
1 » Turfhize	—	—	1	4
1 » Šorfhize	—	—	1	3
1 » Rèshi	1	—	1	4
1 » Jezhmena	—	50	—	51
1 » Profa	—	59	1	5
1 » Ajde	—	—	—	48
1 » Ovfa	—	37	—	34